

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Reverendissimo Domino D. Ioanni Maldero Episcopo Antverpiensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69073)

3

REVERENDISSIMO
DOMINO
D. IOANNI MALDERO
EPISCOPO
ANTVERPIENSI.

AMPVM & scri-
bendi audaciam fe-
cerunt nobis ij, à
quibus in Rhetor-
ico puluere lam-
padem accepimus annis superiori-
bus. Illi generosos sanè, pugnando
fortiter, pugiles se esse probarunt;
cùm semel iterumque, quos nescio,
Calumniatores validâ scriptione
obtriuerunt. Stabamus adhuc nos,
velut ad bellorum subita excuban-
tes, non optando pugnam, sed expe-
ctando

A 2

ctando

ctando districti. Nullus ex eo tempore linguam ad probra appellere est ausus; ita Rhetoricum semel robur experti, semper deinde congregari formidarunt feminei illi gladiatores.

Hac ergo viâ monstrandæ virtutis nostræ spes omnis videbatur esse præcisa. Quamquam quid spem, & non metum potius dico, dedecoris arcessendi, etiam in victoriâ hæretici infamisque congressus? Profectò, quod satis est turpitudini nostræ; iterùm (pudet dicere!) de Leydanis Calumniatoribus olim fuit triumphatum. Aliunde augusta se nobis ANTVERPIANORVM ANTISTITVM materies obferbat; ita tamen, vt quantum splendore suo alliceret, tantum argumenti magnitudine deterret.

ret.

ret. Quis enim eâ ætate, magnos il-
los apices

— & *sacras contingere vittas*
se posse dignè arbitraretur? nemo
fanè tantum adolescentiæ confide-
bat, vt pro dignitate, pro meri-
to, pro magnitudine sibi auderet
polliceri,

Tantum operis nervis hiscere posse suis.
Verebatur ergo passim audire de-
generes à priorum Rhetorum ma-
gnanimitate, nisi pudorem nostrum
scribèdo etiam assereremus. Quare
visum fuit, esse potiùs faciendum,
vt periculum Iudicij vestri, audaci
festinatione subiremus, quàm con-
sultâ taciturnitate de ignaviâ nostrâ
suspicioni locus vllus relinqueretur.
Nobis itaque, si scribendo *Ausonius*
vesaniam Chærii sumus imitati, vos ig- *Epistolâ ad*
noscetis magnanimitate Alexandri. Nam *Præbium*
Præfectum
Prætorio.

A 3 pro-

profectò crimen etiam fuisset, tam illustrium EPISCOPORVM CON-
spectâ virtute, scriptionis officium,
impiè tacendo, corrumpere. Vnde
quod Pacato Drepano Theodo-
sium laudaturo euenit, nobis etiam
contigit; *vt dum obsequio interpreta-*
mur impudentiam, duas res diversissimas
coniungamus, metum & temeritatem.

*Pacatus in
Panegyrico
Theodosio
dicto.*

Veniam itaque sperare possu-
mus, non gloriam: qui, licet de
tantis viris plura etiam diceremus
quàm possumus; pauciora tamen
dicemus quàm debeamus. Sed in-
iuriam hanc illis compensabimus;
si, quando de iis nihil ipsi scripseri-
mus quod legendum sit, alios, quo
modo vt legantur scribere conue-
niat, instruamus.

Cur autem, ad te potiùs, mitti-
mus libellum hunc, REVEREN-
DIS-

DIS-

DISSIME MALDERE, vides, credo satis; cùm sponte cucurrerit in sinum tuum. Non misimus ergo, sed vltro fugit ad te, non manumissus; & vt serui fugitiui, abiit ante vindictam. Profectò ante ternam vertiginem, lituris adhuc ceu catenis onustus, exfiliit in tabernas Chalcographorum. Ignosces scio, vbi cogitaueris tecum, imbecilles adhuc nos, tam pugnacibus chartis vehementiùs obsistere non potuisse. Nam si audaciam earum, eruditionis tuæ magnitudine conabamur reprimere; reclamabant nimirum, se tibi deberi. REVERENDISIME MALDERE, velut hereditario iure, quòd de magnis PRAESVLIBVS, Antecessoribus tuis, loquerentur.

Veniunt itaque functi ANTISTI-

A 4 TES

8

TES tamquam aui atauique ad he-
redem suum . Quare si non magni-
ficam nostram , sed humilem de iis
dictionem , illos saltem , eorumque
virtutes in eâ , speramus , admirabe-
ris atque amplectêris.

R^{MAB} D. V.

Cientes obseruantissimi

*Rhetores Collegij Soc. IESV
Antuerpiæ.*

